

Z. G. M. v M. p. C. Želite sicer privatnega pisma. A upamo, da ne boste ozlovoljeni, če Vam, kakor drugim, povemo svoje misli na tem mestu. To tem bolj, ker se moramo dovolj pohvalno izreči o Vaših pesmicah. Vidi se, da imate res čuteče srce pa zdravomislečega duha. Samo oblika še ni taka, da bi mogli že objaviti katero Vaših pesmic v listu. Morda jih kdaj pozneje zopet preberete in sami popravite. Med vsemi nam je povšeči: „O rad bi umrl na dan Gospodov“, pa „Njeni očesci“. Manj vredna je „Osamljena cvetka“ pa „Šumé, šumé gozdovi...“ Opomnimo, da imate nekako navado ponavljati isto besedo. Semtertam je to že dobro, a prevečkrat — man merkt die Absicht und wird verstimmt, bi rekli po nemško! Za poizkušnjo denimo sem „Njeni očesci“.

Zora mlada, Zora nežna
pod gomilo rano spava,
dragi bratec, — mali Mirko,
vsaki dan jo obiskava.

Nepremično zre na roje, (!)
roje svetlih modrih cvetov,
ki ovijajo kot venec
zadnji majhni dom detetov.

Gleda, gleda modre cvete,
Mladi Mirko glavo maje:
„Ne, spominčice to niso“,
dé veselo se smehljaje.

„To so modri nje očesci!
kako bili bi strohneli
tako lepi, tako mili
in na veke otemneli!“

Taka je ta pesmica . . . Gotovo bodo cenjeni bravci spoznali iz nje, da imate lep pesniški dar in da ga treba Vam le še likati in skrbno uriti.

Lepa misel mora imeti tudi lepo obliko, da je pesem lepa. Včasih se zdi, da Vam je beseda nekako okorna, ko bi trebalo ravno prav lepo izraziti sicer — izvirno misel. Tako v pesmi „Pod križem“ ali „Med grobovi“, in drugod. Prebirajte pridno zlasti one naše pesnike, ki so tudi mojstri v jeziku in oblikah, n. pr. Stritarja, Gregorčiča, Medveda itd. — Želimo Vam vztrajnosti! Bog z Vami!
M. B.

G. B-r-e. Vi ste z malim zadovoljni. „Prosim, da odgovorite, če ni pesem za natis v „Pogovorih“. Kaj naj Vam odgovorimo, nego: Ni za natis! Če v treh kiticah nič drugega ne poveste, nego trikrat to, da je „zlati maj spremenil vse v čisti gaj“ — to pač ni vredno papirja in tiskovnega črnila! Ni za natis!

Listnica uredništva. — G. F. O. Golobov. Trebalo bi precej pile! Zato rajši kdaj prihodnjič kaj boljšega! — G. A. P. v S. Verjemite, da so Vaše želje — naše težnje! Vsekdar se bomo nesebično trudili za čim večji napredek lista. Vaše zanimanje pa nas veseli. — G. Cvetko Slavin. Niste brez darov. Pogum velja — in resna volja! — G. Ivo Danič. Odgovor v zasebnem pismu, kadar bo mogoče. Zadnjič, žal, da se nama ni izteklo vse tako, kakor sva oba želela. Prišli so drugi vmes. Zdravi! — G. L. V v Šk. L. Ni za natis!

Skrivalnica.

Kje je palček?